

A szörny? nap, amelyr?l senki nem akar beszélni

David Wilkerson February 5, 2007

„De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint egy tolvaj, amikor az eget recsegve, ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a föld és a rajta lévő alkotások is megégnék. Mivel pedig mindezek így felbomlanak, milyen szentül és kegyesen kell nektek élnetek, akik várjátok és siettetitek az Isten napjának eljövételét, amikor majd az eget lángolva felbomlanak, és az elemek égve, megolvadnak! De új eget és új földet várunk az Isten ígérete szerint, amelyben igazság lakik. Ezért szeretteim, minthogy ezeket várjátok, igyekezzetek, hogy Isten tisztának és feddhetetlennek találjon benneteket békességben.” (2Pét. 3:10-14)

Az egyik ismert TV evangélista jövődélésével meglepte és figyelmeztette országunkat. Azt mondta, hogy Isten kinyilvánította neki, hogy hamarosan egy váratlan terrorista-támadás fogja érni Amerikát, és tömegek fognak meghalni. Egy hasonló jövődélést adott egy másik evangélista is.

Az elmúlt hetekben én magam is kaptam hasonló próféciákat ismeretlen, de Istenfél? szolgálóktól. Ezek a pásztorok figyelmeztetnek: „Egy hatalmas csapás fog hirtelen és hamarosan bekövetkezni. Pusztító erejével az egész világot meg fogja rendíteni. Semmi nem lesz úgy, mint azelőtt.”

Újság kommentátorok csatlakoznak most a kórushoz.

Ismételten hallom ugyanezt a riporterektől: "hamarosan egy borzalmas világméretű krízis fog történni." Hiszem, hogy az ilyen el?érzet Isten Szent Szellemének módszere, hogy figyelmeztesse a hitetleneket. Ezen a földön most még a leggonoszabb emberek is érzik, hogy egy rémes, félelmetes nap közeledik gyorsan és elkerülhetetlenül.

Az egész világ ijesztő mértékben kifordult rendjéből. Darfur és Szudán népének szörny? sorsára gondolok. Több mint 300,000 ember halt meg és 2 millió vált menekültté. Amint a világ mindezt rémülettel figyeli, képtelen meggátolni a tömeggyilkosságokat. A romlott Egyesült Nemzetek Szervezete pedig megbénulva ül és néz. A nép segítségére küldött élelmet pedig az éhezők helyett a felkelő katonai csapatok kapják.

A terrorista cselekmények száma növekv?ben van és a világi hatalmak teljesen megzavarodva figyelnek. Az Egyesült Nemzetek Szervezetét pedig „Mission Impossible” (Lehetetlen Küldetés) szervezetének nevezik, mivel a Security Council (Biztonsági Tanács) reménytelenül egységét veszítette. Irán és Észak-Korea egymással versenyezve építik a nukleáris fegyvergyárakat, és Irán azzal fenyegeti Izraelt, hogy letörlí ?ket a világtérképről. Az ilyen renegát nemzetek Egyesült Nemzetek szankcióival való ijesztgetése csak tréfa, és nyíltan kigúnyolják azt.

Ugyanekkor Kína sebesen világméretű hatalommá növekszik azzal az elhatározással., hogy Amerikát hátraszorítva egyetlen világhatalom lesz. A kínai kormány dollármilliárdokkal vásárolja meg Afrika, Dél-Amerika, Távol-Kelet és Latin-Amerika nemzeteire gyakorolt befolyását. Jelenleg úgy néz ki a világpiac, hogy mindent Kínában gyártanak.

Ki hallgat a prófétákra és ki tör?dik figyelmeztetéseikkel?

A világ nemzetei és vezetői nem hallgatnak a figyelmeztető hangokra. Valószínűleg soha nem is fogják hallani. Úgy viselkednek mint a csökönyös királyok a Bibliában, akik gúnyolva széttépték a próféták figyelmeztető írásait.

Igen, a Krisztus-gy?löl?k mind gúnyolódnak. A világ kicsúfolja a prédikátorokat, akik ijeszt? figyelmeztetéseket kiáltanak; végítélet prédikátoroknak nevezik ?ket, és gúnyolva kiáltják, hogy elvesztették eszüket. Pontosan, amint azt a Szentírás megjövendölte, a mostani gúnyolók szerint: „Minden folytatódik, mint kezdett?l fogva. Semmi nem fogja megállítani a világ jólétének folytatását. Minden rendben folyik.”

A tény az, hogy mindazok, akik szeretik a világ dolgait, lerázzák magukról az ilyen figyelmeztetéseket és jövendöléseket. És ez számos keresztényre is vonatkozik. Ha egy hív?nek fontosabb, hogy jólétet és sikert hajhásszon; vagy ha könny? vallást keres, el fog fordulni és nem fogja meghallani a szigorú üzenetet.

Meg vagyok botránkozva Isten sok szolgálóján, akik nyilvánosan megvetik a veszélyes id?ket jövendöl? prédikátorokat. Érthetetlen számomra, hogyan tudnak hátat fordítani minden jövendölésnek. Csak fontold meg:

- A biztonsági vezet?k Amerikában figyelmeztetéseket adnak; sárga, narancssárga és vörös jelekkel.
- Ezek a tömegeket veszélyeztet?, terroristák által használt „pizskos” bombák valószínű használatára figyelmeztetnek
- New Yorkban minden biztonsági ügynökség egy támadás esetére gyakorol. Az újságok szerint nem az a kérdés, hogy az ilyen támadás meg fog-e történni, hanem, hogy mikor fog megtörténni?
- Egészségügyi szakért?k világméret? fert?zésekre figyelmeztetnek, és milliók halálát jósolják. A HIV-AIDS már most is nagy százalékban elterjedt Afrika nagy részében.

Mint Krisztus egyháza, hogyan válaszolunk erre? A legtöbb gyülekezetben nem tesznek említést ezekr?l a tragikus dolgokról, inkább kompromittáló üzeneteket adnak, tréfákkal szórakoztatják a hallgatókat. Mindez csak „szellemi csecsem?” eledel, és nem említik a világra jövend? ítéletet.

De az írás a falon van, amint a Szentírás kijelentette, és a világ visszhangozza, hogy a borzalmas nap el?ttünk áll.

Nézzük meg, hogy milyen figyelmeztetést hallanak a vallásos tömegek ezekben a válságos id?kben?

Egyre több prédikátor tanítja, hogy „Isten akarata, hogy gazdag legyél, hát gyerünk, te is gyere!” Ugyanabban a pénzre fókuszált evangéliumban hisznek, mint amit Jézus ki?zött a templomból az ? idejében.

Hiszem, hogy Isten meg akarja áldani népét, és sok ígéretet adott azoknak, akik adakoznak a szegényeknek, özvegyeknek és az árváknak; a gazdagság nem b?n. Sok áldott gazdag ember megosztja gazdagságát missziókkal és jótékony célokra ad világszerte.

Mégis a Szent Szellem könyörög a világnak a prófétákon keresztül, hogy a borzalmas nap az ajtóban áll. Ennek ellenére legtöbbször, még a keresztények sem akarnak beszélni róla, vagy rágondolni.

Ha oly kevesen hallgatnak rájuk, akkor kinek van a prófécia elküldve? Miért küldi az Úr a prófétákat? Ki fogja meghallani a figyelmeztetéseket?

Gondolok Jeremiásra és Ezékielre, az Ótestamentum prófétáira, akik Babilónia, a világhatalom pusztulásáról prófétáltak. Ugyancsak beszéltek a Káldea földjér?l, Médiáról és a perzsákról, Tíruszról. De a próféciaik nem érték el az Istentelen nemzeteket vagy azok vezet?it.

Még a visszahanyatlott Izrael is gúnyolta a pusztaságban hallatszott kiáltást. Hát miért figyelmeztetette Isten ezeket? Ki hinne az ilyen híreknek? És kihez beszélt Isten?

Az Úr mindig beszél az ? hív? maradékához.

Történelmen keresztül Isten mindig küldött prófétákat, hogy felébresszék elszunnyadt mennyasszonyát. Felfedi a kés?i id?t, hogy felébressze az egyház szunnyadó szolgáit.

Az Úr nemcsak híres szószékeken keresztül beszél, hanem alázatos, ismeretlen ?rök által is, hogy figyelmeztessék népét. Olyan prédikátorokat talál, akiknek nincsenek saját napirendi pontjaik, hanem bezárkóznak Istennel imádkozásban. Ezeket lenézik a tanultak és tanulatlanoknak, tudatlanoknak nevezik ?ket. Ennek ellenére nem félnek a visszautasítástól, hanem mint az Úr küldöttjei „megszégyenítik a bölcseket”.

És csak azok fogják meghallani a figyelmeztetéseket, akik nem szerelmesek ebbe a világba. Csak azok, akik az Úr jövetelére sóvárognak, fogják felfogni az üzenet igazságát, fontosságát.

Az Úr figyelmeztetésének az oka: amikor a hirtelen pusztulás ránk szakad, ezek nem lesznek eltelve félelemmel. Amikor a borzalmas esemény jön, Isten népe tudni fogja, hogy nem baleset vagy valamilyen véletlenszerű esemény történik könnyörtelen nemzetek által. Ezeknek Krisztus békéje fogja eltölteni szívüket, azzal a tudattal, hogy Isten örökre a világ Ura.

És így Isten népe figyelmeztetést kap, és nem fognak pánikba esni mikor mások szíve megáll a félelemtől és a borzalmas dolgok látásától amelyek be fognak következni a földön.

„De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint egy tolvaj az éjszakában.” (2 Pét. 3:10)

Péter azt mondja ezzel, hogy az Úr napja nem örömteli lesz, hanem borzalmas. Hirtelen, váratlan eseményt ígér: „az elemek égve felbomlanak”.

Péter szerint az a nap hirtelen fog eljönni, mint egy tolvaj az éjszakában, hatalmas zajjal. Csak képzelj el: az elemek a hatalmas hőségben elolvadnak, mint egy hatalmas tűz, amely mindent eléget maga előtt.

Mit gondoljunk egy ilyen eseményről? Egyik hiteles teológus írta: „Ez úgy hangzik, mint a nukleáris holocaust.” Tekintet nélkül arra, hogy ennek az embernek véleménye igaz vagy nem, Péter írásából világos, hogy ez világra szóló esemény és fordulás lesz.

Tehát kihez szólnak az apostol szavai? Kinek prófétál? Péter a „szeretteinek” írja levelét, a hívők maradékának: „Szeretteim ez a második levél hozzátok; ezekben emlékeztetés által ébresztgetem tiszta gondolkodásokat, hogy eszetekbe jussanak a szent próféták előre megmondott szavai...” (2 Pét. 3:1)

Röviden, Péter olvasóinak mondja, hogy prófétálni fog egy üzenetet, amit senki nem akar hallani, csak a szeretett maradék. Péter szerint az üzenet borzalmas és sokan gúnyolni fogják. „Gúnyolók fognak jönni és ki fogják csúfolni az Ószövetség prófétáit és a jelen idők apostolait is.”

Olvasd, ami Péter mond ezután: „A mostani egek és a föld pedig ugyanezen szó által megkímélve megmaradtak, hogy tűznek tartassanak fenn az ítéletnek és az Istentelen emberek pusztulásának napjára.” (3:7)

Isten ugyanezt az üzenetet adta Noé nemzedékének, akiket özönvízzel bírálta. Azután ugyancsak Sodomának és Gomorának adta ezt az ígét, amikor társadalmát tűzzel bírálta. Most pedig Péter Isten üzenetét adja nekünk.

Amikor ilyen üzenetet hallunk, valami fellázad bennünk, mondva: „Túl sok az ilyesmit elviselni.”

Amikor Péter szavait halljuk, első reakciónk, hogy borzadva visszahúzódnunk. Azt gondoljuk, hogy: „Oly sok, feszültséget keltő rossz hírt hallunk naponta, annyi tragédia történik világszerte. Miért kell az ilyen üzenetet hallani?”

Igaz, sok keresztény hívő visszahúzódik Péter szavaitól. Mélyen szívünkben kérdezzük, „Miért kell ezekre emlékeztetni minket? Csak történjen, aminek történni kell!”

Péter okot ad arra, hogy miért kell az ilyen üzenetet hallanunk: „Mivel pedig mindezek így felbomlanak, milyen szentül és kegyesen kell nektek élnetek?” (2 Pét. 3: 11)

Péter prófétálásának ez a lényege: a világban bekövetkező fent említett események ismeretének fényében, Isten szeretteinek saját magatartásukra kell fordítani figyelmüket. Azok, akik a Biblia jövődőlésének beteljesedését várják, kell, hogy Krisztus képmására változzanak viselkedésükben, beszédükben és gondolkodásmódjukban.

Péter azt mondja, hogy az Úr nem lassú az ígéreteit illetően, amint némelyek gondolják. A lassúság nem csak azért van, hogy a bűn pohara beteljen, hanem, mert az Úr örökkévaló türelemmel vár a bűnös emberek megtérésére: „nem akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem, hogy mindenki megtérjen.” (3:9)

De ne tévedj meg, mert a tűz jönni fog. És ezért „szeretteim igyekezzetek, hogy tisztán és feddhetetlennek találjon.” (3:14)

Tragikus, hogy a tömegek a világra hasonlítanak, nem Krisztusra. Egyre több és több egyház a „világra” hasonlít, önségélyt hirdetve a szószékr?l. Képtelenség megkülönböztetni, hogy az ilyen üzenetek az egyházból vagy a világi fórum programjából erednek.

Micsoda tragédia, ha a rossz utat választjuk ilyen id?kben. Mindennek ellenére Krisztus hívja szeretteit, hogy húzódjanak közelebb ?hózzá, és vizsgálják magukat az ? Igéjének fényében.

Pál, Péter és Jézus maga is er?teljes üzenetekkel jövendöltek a zavaros id?kr?l.

Amikor Jézus a földön járt, figyelmeztette követ?it a nagy csapásra, amely Jeruzsálemre és Izraelre fog jönni. Az apostolok idejében, különösen Pál napjaiban sok „Jézus elleni hang” emelkedett fel, a nehéz id?k eljövételér?l szóló figyelmeztetések miatt.

Amikor Pál elkezdte szolgálatát, sok emberi érzelmek által hajtott tan talált helyet a gyülekezetekben. Hamis próféták emelkedtek fel és követ?ket találtak a pünkösti egyházakban. Istentelen prédikátorok, mint a fény angyalai jelentek meg és démoni tanokkal árasztották el az egyházat.

Ugyanekkor a vallástalan világban a homoszexuális életmód elterjedt volt. A Római birodalomban mindenütt a fajtalan és érzéki életmód volt napirenden. Az egocentrikus nézet volt elfogadott, a testi érzékek imádata és a büszkeség uralkodott. A jeruzsálemi templom is „rablók barlangjává” lett, és pásztorai csak a pénzre fókuszáltak.

Pál err?l a társadalomról mondta, hogy: „Telve vannak mindenféle hamisággal, gonoszsággal, kapzsisággal, viszálykodással, álnoksággal, rosszindulattal, besúgók, rágalmozók, istengy?löl?k, g?gösek, dicsekv?k, engedetlenek, kíméletlenek, irgalmatlanok.” (Lásd Róm. 1:28-31)

Úgy néz ki, hogy Pál a mai id?kr?l ír; jól ismerte, amit az Úr megjövendölt, hogy a nap eljön, mikor Jeruzsálem t?zben fog égni. A Templom és a város el lesz söpörve.

Az a holocaust beteljesedett pontosan K.u. 70-ben, ahogy Jézus és Pál megjövendölte. Elképzelhetetlenül borzalmas és tragikus volt.

Mi volt az apostolok üzenete a bekövetkez? borzalmas nap küszöbén?

Péter prédikált: „Szeretteim, mivel el?re tudjátok ezt, vigyázzatok, hogy az elvetemültek tévelygéseit el ne sodorjanak és saját biztos meggy?z?déseketek el ne veszítsétek. Inkább növekedjétek a kegyelemben és a mi Urunk üdvözít? Jézus Krisztusunk ismeretében.” (2 Pét. 3: 17-18)

Pál pedig ezt prédikálta: „hogy élhessetek az Úrhoz méltóan, teljes mértékben az ? tetszésére és teremjétek gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel és növekedjétek az Isten ismeretében.” (Kol. 1:10)

Péter üzenete, amit prédikált: „Ti tehát szeretteim, mivel el?re tudjátok ezt, vigyázzatok, hogy az elvetemültek tévelygéseit, ne sodorjanak el, és saját biztos meggy?z?déseketek el ne veszítsétek. Inkább növekedjétek a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözít? Jézus Krisztusunk ismeretében.” (2 Pét. 3:17-18)

Ez az üzenet, amit pedig Pál prédikált: „hogy élhessetek méltóan az Úrhoz, teljes mértékben az ? tetszésére és teremjétek gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel, és növekedjétek az Isten ismeretében,” (Kol. 1:10)

Az apostolok üzenetét megfontolva, milyen bírálatot várhatunk a mai társadalmunkban?

Látjuk, hogy Pál szavai Krisztus szeretteihez szólnak: „imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy tökéletesen ismerjétek meg az ? akaratát minden lelki bölcsesség és belátás révén”. (Kol. 1:9)

Tehát mi a követelmény az ilyen élethez? Pál mondja: „Öltsétek tehát magatokra, mint Isten választottjai, szentek és szeretettek, könyörületes szívet, jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet. Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza volna valaki ellen, ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is.” Kol. 3:12-13)

Végül Pál mondja: „Ez az üzenetem hozzátok a kritikus id?kben. Annak fényében, hogy nehéz id?k jönni fognak,

megfontoltan járjatok az Úrral.”

Kérdezzük meg magunkat: „Egyre inkább Jézushoz hasonlóvá válok? Türelmesebb vagyok vagy hamar haragra gerjedek? Gyöngédebbé és kedvesebbé válok vagy még mindig haragos, és vitatkozó szellem? vagyok? Könnyebben bocsátok meg másoknak, vagy inkább keser?en ragaszkodom sérelmeimhez? Elviselem mások sértéseit? Elfogadom a hozzám közel állók gyengeségeit és hibáit vagy mindig nekem kell igazamnak lenni?

Pál azt javasolja, hogy mivel tudjuk hogy a borzalmas nap jönni fog, nem az számít, hogy milyen munkákkal foglalod el magad, milyen fajta jótéteményeket teszel, nem számít milyen kedves vagy idegenek felé, nem számít hány lelket mentesz meg, hanem az a kérdés: változol-e, hogy kedvesebb, türelmesebb, könnyebben megbocsátó legyél, elviseled-e mások gyengeségeit?

Vizsgáld meg magad, hogy miképpen jársz Krisztussal, látható, hogy nem az a fontos, amit teszel, hanem amivé válsz.

Hogyan változunk Krisztus képmására ebben az életben?

Az ilyen életet nem lehet egyedül emberi erőfeszítés által megvalósítani. Nem fog megtörténni saját elhatározásból azt mondva: „gyöngéd hív? leszek.” Mindez inkább a Szent Szellem munkája által történik az Igében való hit által.

El?ször elolvassuk az Igét és hiszünk abban, hogy Isten szól hozzánk, kérve, hogy vizsgáljuk meg magunkat. Aztán kérjük a Szent Szellemet, hogy mutassa meg nekünk, hogy igazából milyen emberek vagyunk, és az Igéhez mérjük magunkat. Azután kérjük a Szent Szellemet, hogy segítsen a változásban.

A tény az, hogy mindenki formálódik, alakul valamihez; Krisztushoz, vagy a világhoz. És amint érettebb keresztények leszünk, egyre inkább Krisztushoz kell, hogy hasonlítsunk. Családi életünk, házasságunk ne legyen pokollá. Kell, hogy házastársunk bajait magunkra vállaljuk és szolgáljuk egymást. Egy keresztény otthonban a gyermekeknek látniuk kell a különbséget, a szeretetet, kedvességet; ez határozza meg a keresztény érettségét Krisztusban.

Így érthet?, amir?l Péter és Pál beszélnek: „Ne félj attól, ami jön. Tartsd Isten szavát emlékezetedben mindig, akármilyen is történik és mindezalatt engedd, hogy a Szent Szellem változtasson téged egy másfajta, Krisztushoz hasonló személlyé.”

Isten úgy rendelte, hogy szenvedéseink, összes hatalmas megpróbáltatásunk ?hózzá hozzon közelebb. Az igazság az, hogy a fájdalom és a szenvedés vagy megkeményíti szívünket, vagy arra a helyre hoz minket ahol az Atya szeretetét?l fogunk függni. Vagy nem fogsz többé imádkozni és bízni ?benne, vagy minden gondodat reá veted és képes vagy mondani: „Semmi nem fog eltántorítani engem” Ez Isten üzenete ezekben az utolsó id?kben. Halleluja.

Dics?ség az ? Szent Nevének!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1268/>